

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡੀ. ਫਲਸਾਮ ਸੀ.ਜੇ., ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.ਜੇ.

ਨਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ -

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2200.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੀਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ 50) —ਸੈਕਸ਼ਨ 42—“ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ”—ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ - ਕੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਯੋਗ ਹੈ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ - ਕੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੀਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

ਬਹੁਮਤ (ਫਾਲਸ਼ੋ , ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.- ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ , ਜੇ. ਕੰਟਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ - ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਥਾਈ, ਅੰਤਮ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ।

(ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਆ __ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸਮਸ਼ੇਰ ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਬਹਾਦੁਰ ਨੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ । ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2 ਨਵੰਬਰ , 1965 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ।

“1. ਕੀ ਧਾਰਾ 42, ਕਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ " ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ, ਅਨੰਤ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ" ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ?”

2. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?”

ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸੈਂ , ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ 17 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਡੀ.ਡੀ.ਵੀ ਦੁਆ ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ 1966 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 2 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ, 2 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪੀ.ਐਸ ਮਾਨ, ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ , ਐਡਵੋਕੇਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ .

ਜੇ.ਐਨ ਕੈਸ਼ਲ , ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਮ.ਆਰ. ਅਕਨੀਹੋਤਰੀ , ਐਡਵੋਕੇਟ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.- ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ , •ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ : -

“1. ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 42, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ', ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ, ਅੰਤਰਾਲ ਯੋਗ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ

2. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰੋਲ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 50 ਆਫ਼ 1948) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"42. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਆਰਡਰ, ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1949, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 18 ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ (ਨਿਯਮ 17 ਵਿੱਚ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੇ ਹੱਕ ਧਾਰਕ ਹਨ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਥਾਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਕੀਮ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ 'ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੀਖਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ, ਹੋਰ (2), (1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 579, 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।, ਜਿਸ ਨੇ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਉਸੇ ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ।)। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

"36. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭੀਕਨ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੰਨਾ ਜੇ., ਜੇ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਦੁਆ ਜੇਜੇ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।"

ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਕਸ਼ਮਣ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (3) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਸਥਾਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦਾ ਕੇਸ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 36 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦਾ ਸੰਦਰਭ, ਉਹ ਸੈਟਿੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ' ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42

ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ)”।

ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ* ਸਹੀ ਹੈ। ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਦੁਆ, ਜੇ. ਅਤੇ ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁਆ, ਜੇ. ਅਤੇ ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਨੇ ਮੇਹਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 36 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ। ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ-

“ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ।

ਖੰਨਾ, ਜੇ” ਜਿਸ ਨੇ *ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ* ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ *ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ* ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿਚਲੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ *ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦਾ ਕੇਸ*, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ *ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ* ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

“ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ, ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦਾ ਕੇਸ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਦੇ ਅਗਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਲਾਲ (4), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ /

ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਾਕੰਸ਼ 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਸੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਅਰਥ. ਸਵੇਰੇ 5

ਵਜੇ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ । ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰ , ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਲਕਸ਼ਮਣ ਵਿਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦਾ ਕੇਸ (3), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਬੰਬੇ ਹੋਰਾਡੀਟਰੀ ਆਫਿਸ ਐਕਟ (HI of 1874) ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਾਕੰਸ਼ ਗਾਇਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀਪ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਕਸ਼ਮਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ। ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਐਕਟ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950) ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।"

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਾਲ ਧਵਨ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਾਕੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਬੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

"ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਉਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ. ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31(5) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਡੀ ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 31(5) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਅਵਧੀ ਦੀ ਹੈ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਗੌਲੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੇਧ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ . ਮੱਖਣ ਲਾਲ (4)। ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸੀ। ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੰਨਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ

ਮੱਖਣ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . .

ਹੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ:-

“.....ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀ ' ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਦੋਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਫਾਲਸ਼ੈ , ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਮਹਾਜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੰਨਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੀਕਨ ਅਤੇ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ।

17 ਮਾਰਚ, 1966

ਦੁਆ , ਜੇ. —ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ ਬਹਾਦੁਰ , ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ , ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੈਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 4 ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ : -

“1. ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 42, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ

2. ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ?

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਹਾਜਨ , ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਨੋਟ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੰਨਾ , ਜੇ., ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭੀਖਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਅਤੇ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ । ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ

ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3 ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ' ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 4 "ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਤੋਂ 40 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ 5, ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਏ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਜਨਰਲ" ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 42 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: -

"36. ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।— ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ, ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 41, 43 ਅਤੇ 43-ਏ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਸੈਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਆਮ ਰੰਗ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41, ਜੋ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਂਪਣ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ, ਕੰਸੇਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰਾਂ (ਕੰਸੇਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43-ਏ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਸਲਿੱਪਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼; ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਗਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ਼ੈਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਟ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 36 ਸਬੰਧੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ। ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਹੁਣ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਾਕੰਸ਼, ਇਸਲਈ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ., ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ (3)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾ ਲਿਖਿਆ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਘੋਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਰਥ ਦੀ ਸਮਝ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦਾ ਦਾਇਰਾ। "ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ", ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਵਰਤੀ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਆਮ ਦਾਇਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਕੁਝ

ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ, ਜਾਂ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੈ।"

ਇਹ ਮੁਢਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਦੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ "ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਤੋਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, "ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ "। ਥੋੜਾ ਹੇਠਾਂ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ "ਖਾਸ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੜਾਅ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਦੋਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਸਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦਾ, " ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ

ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ)। ਇਹ ਉਹ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ " ਭਿਕਦਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਉਡ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਕਲਾਉਡ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਬੇਅੰਤ ਫੈਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ "ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ" 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: -

“ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਤੋਂ 24 ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ

ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੱਖਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਲਾਲ (4), ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 42 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੱਖਣ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕੋ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਖਣ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ/ ਆਰ.ਪੀ. ਖੇਸਲਾ, ਜੇ., ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਵੀ ਇਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ; ਪਰ ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ :-

“ਬਹੁਤ ਨਾਖੁਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 36 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਥਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ , ਜੇ. ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੈਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੰਡਿਤ , ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ , ਜੇ. ., ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੂਰਗਾਮੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਵਹਿਣਗੇ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼, ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜਬ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ।

ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੇਰਸ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ , ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਭਿਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ"

ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ। ਮੇਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਇਕ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਯੰਤਰ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬੇਅਰ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਵੇਖੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ*, ਬਨਾਮ *ਆਨੰਦਜੀ ਆਦਿ* (7), ਅਤੇ *ਸ਼ੇਖ ਗੁਲਫਾਨ ਬਨਾਮ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਗਾਂਗੁਲੀ* (8)। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪੇਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ (11 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੰਨਾ 51 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ , "ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ

ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਜਾਂ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਵੇਦਨਹੀਣ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। . ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਸੰਭਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਸਲ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਹੈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ

'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਹੈ: ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ pp. 78 ਅਤੇ 79 (11 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇਖੋ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਕੋਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਲ ਯਵਨ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਚਮਨ ਲਾਲ (5), ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਲਕਸ਼ਮਣ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਿਮਪੁਟਕਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਾਟਿਲਕੀ ਦਾ ਗਾਰੰਟਰ ਸੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਥਾਣਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਵਤਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 4 ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਮੁਦਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 4 ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦਾ। ਬੰਬੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਐਕਟ (3 ਆਫ 1874) (ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਤਨ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਲ 1870 ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਾਲ 1921 ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1940 ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। 1914 ਵਿੱਚ, ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਵਤਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੇਲਸੁੰਭਾ ਦੇ ਪਾਟਿਲਕੀ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਟਵਾਰੇ-ਡੀਡ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 1944 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ 2 ਤੋਂ 4 ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ

ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਤਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1946 ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 4, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ 1947 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 2 ਤੋਂ 4 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਇਆ 240 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 1,000 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ "ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 1947 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1949 ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਤਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ.... ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੇ, ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਾਢੇ ਟਿਫ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਇੱਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ: ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਤਨਦਾਰ ਅਤੇ ਵਤਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੀਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ: -

"ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਸ਼ੱਕ

ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਰੱਦ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਚਾਨਕ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਮਤਾ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਈ, 1947 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਲਕਸ਼ਮਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ? ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਮਪੁਟਕਰ? ਸਾਰੇ ਆਦਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਅਤਿਅੰਤ ਸੰਕਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਂਬੇ ਐਕਟ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। " ਵਤਨ ਜਾਇਦਾਦ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਤਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਵਤਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ; " ਵਤਨਦਾਰ " ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ; ਅਤੇ "ਪਰਿਵਾਰ" ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਤੰਦਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਵਤਨ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਤਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਭਾਗ XIII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 72 ਤੋਂ 85. ਧਾਰਾ 74 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 76 ਅਤੇ 77 ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :

"79. ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗੇ, ਜਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ , ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ।"

ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅੰਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ , ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਵਤਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ

ਏਕੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕੈਸਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਲਾਲ ਧਵਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡ ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ 31) ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਵੈਕੂਈ ਐਕਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ 1947 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ। ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਟੀਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇਵੈਕੂਈ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਤੋਂ 28 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਕਟੋਡੀਅਨ, ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਗਰਾਨ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"27. ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸੇਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ: -

ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਟੇਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ . - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਐਕਟ , 1954 (1954 ਦਾ 44) ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। '।

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿਚ ਲਾਲ ਧਵਨ ਦੇ ਕੇਸ, ਦੀਵਾਨ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਕਟੇਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 1952 ਦੇ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਸਟਡੀ ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਧਵਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 25 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਟੇਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਚਮਨ ਲਾਲ . ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੀ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਧਵਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਟੇਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Evacuee Act ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 31 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਟੇਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27, Evacuee Act ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਬਾ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਾਓ , ਜੇ., ਨੇ ਦੱਖਿਆ: -

“ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27/ਕਸਟੋਰੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਵਾਕੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੇਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਸਮੇਂ-ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਬੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ (ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ *ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ* ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। Evacuee Act ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਪੱਖੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਵੈਕੂਈ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਜੋ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ , ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਰਾਇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ , ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ . ਭੀਖਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ , ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ , ਜੇ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ , ਜੇ . ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਆਧਾਰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ , ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਦਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ | ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ | ਮੈਂ ਚਾਹਤ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀਕਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ , ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ। ਪਰ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨੇਟ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼, ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਦੀਵੀ ਜਾਂ ਸਦੀਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਲਈ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਧਾਰਕ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਪ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਏਹ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ,

ਮੇਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵੀਂ ਇਸ ਦੇ "ਮੁੜ ਵੰਡ" ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਪਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਬੇਕਾਬੂ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 42 ਧਾਰਾ 36 ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਖੇਤਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ- ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਮਾਂ , ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸਲ , ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਧਾਰਾ 42 ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੰਗੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ EP ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੇਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 18 ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 19 ਜੋ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਂਪਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ,

ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਰਿਵੀਜ਼ਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ: ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ? ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਕਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਦੋਵਾਂ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਕੀਮ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਬਾਹਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਤਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ " ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼, ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ

ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾ

ਕੇਸ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਕੀਮ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ; (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25)। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਵਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਵਿਦਵਤਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਬੱਦਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸੁੱਧ ਆਯਾਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ: ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਵਧੀਕ - ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। , ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ. ਇਤਫਾਕਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ

'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਲਈ, ਅਕਸਰ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ /

ਡਾਇਰੈਕਟੋਰ , ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੋਹਰੀ ਮਾਲ, (9) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 564 ਆਫ਼ 1965, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ 11 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੰਡਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਏ ਗਏ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਨਰ ਵੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਓ ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਵੱਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿੱਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਿਰ, ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਲਚਕੀਲਾ

ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜੇ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ 'ਵਿਆਪਕ ਜਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੇਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਦੀਵੀ ਦੁਬਿਧਾ, ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ-ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸਸਪੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ, ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਇੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਅੰਤਹੀਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਸਥਿਤੀ, ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ", ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਹਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਖਾੜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36

ਨਾਲੋਂ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੁੜ-ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਾਂ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਮਿਤੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਵਿਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧਿਕਾਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। , ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 25 ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਸੈਕਸ਼ਨ 21(2), (3) ਅਤੇ (4) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੀਮ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੰਟੇਮ ਪਲੇਟ ਬਦਲਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਸਮਾਂ-ਕਾਰਕ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੁੱਲ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ

ਉਲਟ ਹੋਲਡ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੇਣਾ, ਸਭ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼, ਬੇਅਸਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੱਕ ਨਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 18 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪੁਨਰ-ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਾਪ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਹਨ : ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ -ਅਪ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਐਡ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਸਬੰਧਤ, ਧਾਰਾ 43-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ

ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਜ਼ਮੀਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਬਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਹਨ :-

1. ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ, ਅੰਤਹੀਣ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ।

2. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਲੰਬੇ, ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Asha Goyal